

- milie, som bor i eget hus, har bil og en kapitalpension, vil, når pinsepakken er helt gennemført, betale 25.000 kr. mere om året i skatter og afgifter. For hele befolkningen er det 22 mia. kr.
- Danske familier brandbeskattes. Børnefamilier med en indkomst betaler 63,5 pct. af deres indkomst i skatter og afgifter. Dertil skal så lægges 1 pct. tvungen ATP-opsparing. I 1978 betalte samme familie 55,9 pct. i skatter og afgifter. På 17 år er dette tal steget til 63,5 pct. Konsekvensen af den høje skat er, at begge ægtefæller er på arbejdsmarkedet for at tjene nok til både skatten og familien. I Danmark er 77 pct. af familierne med begge ægtefællerne udearbejdende. For familier med to indkomster er den samlede skat på 56 pct. (OECD, Børsen 23.9.97)
  - Verdens højst beskattede folk. En dansk familie betaler ca. 60 pct. af sin indkomst i skatter og afgifter. Af en normal arbejdsdag betyder det fire timer for skatten, inden man arbejder for familien. For 20 år siden begyndte man at arbejde for sig selv allerede kl. 10 om formiddagen. En dansk familie betaler 54 pct. af sin indkomst i skat. Dertil skal lægges brugerbetaling, ATP-opsparingen m.v. (JP 30.5.99)
  - Skattelettelse på vej til de fattigste. Ole Stavad lover på regeringens vegne, at der ved næste skattereform i år 2002 vil blive lettelse til personer med de laveste indkomster. (Aktuelt, 17.8.99)
  - Midaldrende mænd betaler gildet. Det er de 45-49-årige mænd, der bidrager mest til samfundet og får mindst retur i form af ydelser. I gennemsnit har mænd i alderen 45-49 et årligt »minus« på 120.000 kr. om året. Kvinder i samme aldersgruppe har et årligt »minus« på 56.000 kr. (Økonoministeriet, JP 8.10.98)
  - Nyt job koster penge. Et ægtepar på bistandshjælp skal have mere end 25.000 kr. i månedsløn for at tage et job, ellers vil der være tale om et økonomisk tab. Der er mellem 12 og 15.000 ægtepar på bistandshjælp. (JP 15.9.98)
  - I 1995 toppede antallet af personer på overførselsindkomst med 970.000 personer. Nu er antallet reduceret til 880.000 i 1999. Til begge tal skal lægges alle pensionister, SU-modtagere m.fl., der ikke tæller med. (BT 1.9.99)
  - Fra 1. januar til og med den 10. august arbejder man for skatten. Kun i årets resterende små 5 måneder tjener man til sig selv og familien. Det gælder for en gennemsnitsindkomst. Tjener man mere og betaler marginalskat m.v., så arbejder man endnu længere for skatten. (DI, BT 10.8.99)
  - Det politiske tab. 800.000 personer er offentligt ansat (plus de statslige selskaber, DSB m.fl.) 700.000 er folkepensionister, og 900.000 er på overførselsindkomst. Det giver i alt 2,4 mio. vælgere, der afviser lavere skat, lavere offentlige ydelser osv. Fra 1993-98 er antallet af offentligt ansatte forøget med over 50.000 personer. Da kun meget få politikere har mod til at sige 2,4 mio. vælgere imod, så vil denne gruppe konstant have flertal i Folketinget. Det betaler trækdyrene prisen for. (JP 7.6.98)

Selvstændighedens gruppe:

Bureaukrati:

»Dansk konkurrenceevne er under pres«, »Økonomien er bremsset op«, »Selvstændige uden job vil ikke tilbage til egen virksomhed« - typiske eksempler på avisoverskrifter i sommeren 1999. Men hvad er årsagen?

Dansk økonomi er kompleks og består af mange faktorer. Arbejdsløsheden, renteniveauet konkurrenceevnen, renteniveauet i udlandet, råvarepriser, løn- og prisniveau. Listen er uendelig! Nogle kan påvirkes, andre er at betragte som »eksogene stød« (det vil sige påvirkninger, der ligger uden for »staten Danmark's« indflydelse) - andre igen er, hvad man kan rubricere som »fuldstændig unødige«. Men fælles er, at de alle påvirker vores handel med omverdenen, beskæftigelsen - og i sidste ende vores velfærdssystem. De to første - dem, der kan påvirkes og de eksogene - har vi, i store træk, til fælles med resten af klodens stater, men den sidste, kan man næsten fristes til at sige, er særegen dansk. Statslig bureaukrati har simpelt hen gjort det for besværligt at drive egen virksomhed, hvis man da er så heldig at have en - for at starte egen virksomhed er næsten umuligt.

Således viser en analyse fra ASE/Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende, jf. nedenstående figur, at kun 2 ud af ti selvstændige på dagpenge vil starte egen virksomhed igen. Årsagen er slet og ret, at det er for surt at være selvstændig. For det første er der problemerne med generationsskifte, som gør det kompliceret og dyrt at afhænde sin virksomhed med den konsekvens, at mange etablerede virksomheder må lukke. For det andet er der de stigende administrative byrder - og endelig, nok så væsentligt, at det stadig har lav social status at være selvstændig erhvervsdrivende, fordi det indebærer hårdt arbejde og, ofte, beskedent udbytte.